

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Велико Търново , 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на седми април, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА

при участието на секретаря МИЛЕНА СТ. ГУШЕВА
като разгледа докладваното от ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА Въззивно
търговско дело № 20214001000053 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 260065 от 17.11.2020г. по т.д. № 261/ 2020г. по описа на Русенски окръжен съд, е осъден ГР. К. Г. от гр.Русе да заплати на Б. АТ. Л. от гр.Русе сумата 221912,26 евро, дължима по запис на заповед, издаден на 31.12.2019г. с падеж 26.02.2020г., ведно със законната лихва, считано от 30.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата 3714,27 лв. разноси по делото, от които 2000 лв. адв.възнаграждение.

Против това решение в законоустановения срок е постъпила въззивна жалба от Г.Г. чрез пълномощника адв. Я.П.. Счита обжалваното решение за неправилно и незаконосъобразно по изложени за това доводи. Сочи, че същото е постановено при отсъствието на относими и необходими доказателства, при неизяснена фактическа обстановка. Счита, че след като в записа на заповед е посочен адрес до името на издателя /както е в случая/, то този адрес следва да се приеме за адрес, на който следва да се плати

задължението по ефекта, но в първоинстанционното производство липсвали всякакви доказателства от страна на ищцата за посещаване на адреса, на който след настъпване на падежа е следвало да бъде извършено плащане по издадения от Г. запис на заповед. Неизяснено било правени ли са били опити и колко пъти от страна на Л. да посети адреса, посочен от Г., на който да бъдат върнати парите по ефекта. Поради отсъствието на такива доказателства не можело да се достигне до извода за неизпълнение на поетите задължения от страна на издателя на процесния запис на заповед. Счита, че отсъствието на такива доказателства води до извода, че след настъпване на падежа, поемателят Л. е посетила адреса, фигуриращ до името на издателя на записа на заповед, а издателят е изплатил задължението си и е изплатил претендираната сума. Сочи, че на гърба на представения от него оригинал на записа на заповед е отбелязано плащане на сумата 1500лв., като съществува подписа на поемателя на ефекта, и щом оригиналът е върнат на издателя му, значи цялата сума по него е изплатена. Счита, че дори да се приеме, че не е изплатена изцяло сумата по записа на заповед, неоснователно окръжният съд не е отчел отбелязаното плащане на сумата 1500лв., след като там стои и подписът на поемателя, който не е оспорен от него. Моли въззивният съд да отмени решението на ОС-Русе и да отхвърли предявения иск. Претендира разноски за двете инстанции..

В законоустановения срок е постъпил отговор на въззивната жалба от ответницата по жалба Б.Л. чрез адв.Св.К.. Счита жалбата за неоснователна по изложени за това доводи и моли същата да бъде оставена без уважение, а решението на ОС-Русе да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Великотърновският апелативен съд, в качеството си на въззивна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, отговора на ответниците по жалба и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното :

След извършена служебна проверка по реда на чл. 269 изр. 1 от ГПК въззивният съд счита, че обжалваното решение е валидно изцяло, в обжалваната част-и допустимо.

По същество решението е правилно и законосъобразно.

Фактическата обстановка по делото е правилно и всестранно изяснена от първоинстанционния съд, като същият е съобразил всички събрани по делото доказателства и е достигнал до правилни изводи относно това какви факти се установяват с тях. По тези причини настоящата инстанция възприема изцяло така изяснената фактическа обстановка по делото, поради което не я възпроизвежда отново.

Правните изводи на първоинстанционния съд, формирани въз основа на установената от този съд фактическа обстановка, са правилни. Въззивната инстанция с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК възприема мотивите на първоинстанционния съд, които са в съответствие със закона и константната практика. На основание горепосочения текст въззивният съд препраща към мотивите на първоинстанционния съд относно основателността и доказаността на предявения иск.

По направените оплаквания от страна на жалбоподателя, съдът намира същите за неоснователни.

Оплакването, че решението е постановено при отсъствието на относими и необходими доказателства, и при неизяснена фактическа обстановка, е неоснователно. По делото са събрани доказателства, ангажирани от страните, като първоинстанционният съд правилно е разпределил доказателствената тежест на всяка от страните, като изрично е и посочил в доклада си, че не се сочат доказателства от ответника, че е платил по записа на заповед /а същият носи доказателствената тежест за това/. Съдът няма задължение да събира служебно доказателства /освен в предвидените случаи, какъвто настоящият не е/, а следва да се произнесе по така ангажираните от страните за установяване на техните твърдения, респ.- възражения. В настоящия случай първоинстанционният съд е извършил подробен анализ на събраните по делото доказателства, въз основа на което е направил правилна преценка какви обстоятелства се установяват от тях, и съответно-правилни правни изводи за основателност и доказаност на предявения иск.

Оплакването, че след като в записа на заповед е посочен адрес до името на издателя /както е в случая/, то този адрес следва да се приеме за адрес, на който следва да се плати задължението по ефекта, но в първоинстанционното

производство липсвали всякакви доказателства от страна на ищцата за посещаване на адреса, на който след настъпване на падежа е следвало да бъде извършено плащане по издадения от Г. запис на заповед, е неоснователно. Разпоредбата на чл.538 ал.2 от ТЗ поставя изискване единствено за срока и начина на удостоверяване на извършеното предявяване-записът на заповед, платим на определен срок след предявяването, трябва да се предяви на издателя в сроковете почл.477; издателят трябва да удостовери върху документа, че му е предявен, да постави дата и да се подпише. В настоящия случай записът на заповед е предявен за плащане на издателя му на падежа, като това обстоятелство е удостоверено с подписа на издателя /неоспорен от него/, като е посочена датата на предявяване. Лишена от всякакво законово основание е твърдяната от жалбоподателя необходимост за представянето от страна на ищцата на доказателства за посещаване на адреса на издателя за предявяване на плащането. Предявяването на падежа е удостоверено от самия издател с полагането на подписа му. В тази връзка е неоснователно оплакването, че било неизяснено правени ли са били опити и колко пъти от страна на Л. да посети адреса, посочен от Г., на който да бъдат върнати парите по ефекта.

Оплакването, че поради отсъствието на такива доказателства не можело да се достигне до извода за неизпълнение на поетите задължения от страна на издателя на процесния запис на заповед, а напротив-водело до извода, че след настъпване на падежа, поемателят Л. е посетила адреса, фигуриращ до името на издателя на записа на заповед, а издателят е изплатил задължението си и е изплатил претендираната сума, е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл.492 ал.1 ТЗ /приложима на осн.чл.537 от ТЗ/ при плащането платецът може да иска от приносителя да му предаде менителницата и да отбележи върху нея, че е платена. Върху представения от ищцата оригинал на записа на заповед, както пред първоинстанционния съд, така и пред настоящата инстанция, се установява, че процесната ценна книга не е върната на издателя й, както и че върху нея не е отбелязано извършването на каквото и да било плащане. Доказателствената тежест за извършено плащане принадлежи на ответника, а в случая същият не е ангажирал доказателства в тази насока, напротив от събраните по делото доказателства се установява обратното-липса на плащане по процесния запис на заповед.

Представеният от Г. оригинал на запис на заповед от същата дата, за същата сума, със същия падеж, върху гърба на който е отбелязано плащане на сумата 1500лв. /и то на датата на издаване на записа на заповед/, при обикновено сравнение /без нуждата от специални знания за това/ е очевидно друг документ, различен от представения от ищеца оригинал, тъй като подписите на издателя са положени по различен начин. С оглед на това, следва да се приеме, че в случая са налице множество екземпляри по смисъла на чл.525 ал.1 ТЗ /приложима на осн.чл.537 ТЗ/-менителницата може да бъде издадена в няколко еднакви екземпляра. Съгласно изр.второ от същата разпоредба те трябва да бъдат номерирани в текста, а ако това не е направено, всеки екземпляр се смята за отделна менителница. В случая обаче няма номериране на отделните екземпляри. При това положение, съгласно разпоредбата на чл.526 ал.1 ТЗ платецът е задължен по всички приети екземпляри, които не са му били върнати. Т.е. дори да се приеме, че Г. е платил сумата от 1500лв., както е посочено на гърба на оригинала на записа на заповед, представен от него, то това плащане не е по записа на заповед, представен от ищцата, поради което и на основание посочената разпоредба дължи плащането на цялата сума по представения от ищцата оригинал на записа на заповед, върху който няма отбелязване за извършено от Г. плащане, и който не му е върнат.

Горните съображения мотивират съда да приеме, че предявеният иск е основателен и доказан на посочените по-горе основания, и като такъв следва да бъде уважен.

С оглед изложеното и предвид на това че обжалваното решение не страда от посочените в жалбата пороци, същото следва да бъде потвърдено от въззивния съд. При този изход на делото жалбоподателят ще следва да заплати на ответницата по жалба направените по делото разноски пред въззивната инстанция за адв.възнаграждение-2000 лв.

Водим от горното, ВТОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260065 от 17.11.2020г. по т.д. № 261/ 2020г. по описа на Русенски окръжен съд.

ОСЪЖДА ГР. К. Г. от гр.Русе, *****, ЕГН *****, да заплати на Б. АТ. Л. от гр.Русе, със съдебен адрес: гр.Русе, *****, ЕГН *****, разноси по делото пред въззивната инстанция за адв. възнаграждение-2000лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____